

Ar raibām oliņām Lieldieniņu pavadām

Labs darbiņš atkal padarīts! Rozulā tikko aizvadītas nu jau par tradīciju kļuvušās gadskārtējās Lieldienu svinības. Kāds vēl šūpojas, kāds vēl meklē oliņas, bet pie tējas tases ir saaicināti galvenie Lieldienu zaķa palīgi. Pārsvarā Lieldienas viņiem paiet, strādājot un radot citiem prieku. Dažreiz – vairāk par savu pienākumu viņi neko citu no svētkiem neredz... Lai šoreiz padalās viņi savos iespaidos!

Inese Mangule (I.M.): Ar lielām bažām gaidīju šo dienu, jo laika prognozēs meteorologi solīja mums Lieldienās sniegu. Uztraucos, kur un kā izvietosim mūsu daudzās atrakcijas. Bet šorīt, pamostoties un ieraugot saulīti, gribējās tik dungot R. Paula dziesmu: „Jauks laiciņš ir beidzot iegriezies, jauks laiciņš jau sen mums pienācies...”

Daiga Hofmane (D.H.): Jā, Lieldienās laiks mūs lutināja, un tas mazais vēsumiņš jautrībai nemaz netraucēja. Pirms nedēļas čaklie rozulieši sarīkoja talkas dienu, lai sakoptu kluba apkārtni un sporta laukumu. Tad mēs Saulīti arī „uzrunājām”, lai spīd pie mums arī Lieldienās. Paldies, Saulīt, ka mūs uzklausīji!

Vēlos pateikties arī talciniekiem – Inesei Luntei, Helēnai Lūsiņai, Astrai Mednei, Inārai Kursītei, Lailai Vidiņai, Elvai Pužulei, Santai Solovjovai, Čaklajai Frīdenšteinu-Gūtmaņu saimei, kā arī mazajiem asistentiem Elzai Rutkai, Paulai Vidiņai un Gustavam Tauriņam! Kopējiem spēkiem paveicām ļoti daudz.

Un savu artavu Rozulas uzpošanā kā parasti deva arī mūsu prasmīgās floristes Iveta Adamsone un Gita Lunte. Šogad tapa liela ligzda ar krāšņām olām. Lieldienās pie kompozīcijas ik pa brīdim notika fotosesijas.

Gita Lunte (G.L.): Mūsaprāt, Lieldienas ir visģimeniskākie svētki Rozulā. Tāpēc radās ideja dekoram izgatavot tieši ligzdu ar olām, jo tā visvairāk simbolizē ģimeni. Ligzda ir sākums visam, un aplis ir nebeidzama līnija, kas simbolizē sauli – dzīvības devēju.

I.M.: Kad viss ir sakopts un izrotāts, tad svētki var sākties. Šogad programma bija raibu raiba kā Lieldienu ola, un ikviens varēja atrast sev ko piemērotu. Lieldienu ieskaņā ar latviešu tautasdziesmām varēja stiprināt savas senču saknes, sasildīt sirdis un iegūt iekšēju mieru Ingas Karpičas koncertā “DVĒSELES DZIESMA”.

Iveta Adamsone (I.A.): Koncerts bija emociju pilns. Patīkami, ka mūsu jaunā paaudze spēj novērtēt gana nopietnu mūziku un ar interesi un pārlicību dziedāt līdzi.

D.H.: Ar kokles spēli, smaidu un balsi Inga radīja vārdos neaprakstāmu atmosfēru – gaišu un mierīgu. Skatītājiem pirms koncerta tika iedoti dziesmu vārdi. Mēs nebijām ļoti aktīvi dziedātāji, jo likās, ka tik dvēseliskā koncertā vairāk piederās tikai baudīt un klausīties. Pusstunda paskrēja kā viens mirklis. Un tad jau mazie un lielie klausītāji bija gatavi atrakcijām...

I.M.: Jā, mūsu Lieldienu atrakcijas gaida, tāpēc mēs rūpīgi gatavojāmies. Šogad kopā ar Lieldienu zaķi un palīgiem bijām sarūpējuši 12 dažādas atrakcijas.

Helēna Lūsiņa: OLU RIPINĀŠANA ir atrakcija, kuru organizējam katrās Lieldienās un kura ir viena no iecienītākajām un visvairāk apmeklētajām. Tajā piedalās visu vecumu ļaudis, bet lielākā daļa dalībnieku ir bērni un pusaudži. Daudzi atrakcijas cienītāji vairākas reizes atgriezās, lai pārbaudītu savu veiksmi olu ripināšanā. Bieži vien rindu veidoja 15-20 interesenti. Šīs atrakcijas vadītājiem vienmēr ir pamatīga fiziskā slodze, kā arī izturības un pacietības pārbaude. Bet pats svarīgākais – iespēja redzēt tik daudz skaisti krāsotu olu un sagādāt prieku mūsu Lieldienu pasākuma apmeklētājiem.

Ilze Krivašonoka: Helēna šo atrakciju vada katru gadu un šogad gatavoja arī jauno maiņu. Viņas asistente bija Dagne Ceriņa. Olu ripināšana vienmēr beidzas pēdējā. Paldies, ka izturējāt!

Bet atrakcija OLU MEKLĒŠANA lielu prieku sagādāja pirmsskolas vecuma bērniem. Galvenā Lieldienu Zaķa pavadībā visi pa taciņu, kas bija iezīmēta ar pūpolu galviņām, devās meklēt pārsteigumu. Šogad Zaķis pussimts olu bija sadējis vienā lielā, koši izrotātā ligzdā. Katrs mazulis no tās paņēma vienu skaisti krāsotu olu, bet otru – šokolādes olu – zaķa palīgs piedāvāja no sava groziņa.

Meira Mangule: Vēl mazie varēja izpausties atrakcijā ZĪMĒ VAI KRĀSO! Kāds zīmēja Lieldienas, cits izkrāsoja. Kurš nezināja, ko zīmēt, varēja iedvesmu gūt zīmējumu

izstādē „Krāšņās Lieldienas”, kurā bija redzami Raiskuma internātpamatskolas – rehabilitācijas centra bērnu darbiņi. Paldies, tie bija skaisti! Arī Lieldienu Zaķim patika. Galvenais, ka šajā atrakcijā lielākais prieks bija vecākiem, jo viņi varēja vērot, kā mazais radoši strādā.

I.M.: Mēs gribam, lai Lieldienās ģimenes vairāk laika pavada kopā, tāpēc jau otro gadu veidojam dažādus uzdevumus ģimenēm. Šogad viņiem vajadzēja minēt mīklas, salikt pareizi ticējumus, vajadzēja zināt, kā vārds „ola” tulkojams svešvalodās, un atbildēt arī uz āķīgiem jautājumiem. Daudziem tie sagādāja grūtības. Pamēģiniet atbildēt arī jūs! Lūk, uzdevums – Jāņa mātei ir trīs bērni. Vienu sauc Aprīlis, otru – Maijs. Kā sauc trešo bērnu?

Inese Lunte: Bet es vadīju atrakciju BRONZAS MEDAĻA. Mūsu novadā tik aktuālais sporta veids florbols bija īsts izaicinājums lieliem un maziem, jo šoreiz bumbiņu ar florbola nūju bija jātrāpa nevis vārtos, bet gan „Lieldienu zaķa mutē”. Pat profesionāļiem tas bija sarežģīts uzdevums. Skatoties, ar kādu interesi un degsmi šai nodarbei pievērsās daudzi mazie ķipari, ir skaidrs, ka jaunā florbola maiņa aug. Paldies aktīvākajiem mazajiem rozuliešiem, kuri ne tikai vēl un vēl centās uzdevumu paveikt, bet arī labprāt palīdzēja bumbiņu lasīšanā!

I.A.: Atrakcijā TRĀPI, NU! vajadzēja mērķī mest šautriņas. Arī šī atrakcija bija ļoti apmeklēta. Tajā aktīvi piedalījās dažādas paaudzes – mammas, tēti, vecvecāki un gan lielāki, gan mazāki bērni. Par samestiem punktiem bija iespējams iegūt saldumu balviņas. Ar lielu interesi piedalījās paši mazākie pasākuma apmeklētāji, kuriem līdzī jūta viņu vecāki. Daži šautriņas nāca mest atkārtoti, pat vairākkārt, tas liecina, ka šī nodarbe cilvēkiem rada patīkamas emocijas.

D.H.: Es piekritu vadīt pārdrošāko atrakciju MET UN ĶER!. Mūsu novadā ir daudz drosminieku, kas nebaidās darboties pārī un varbūt arī mazliet nosmērēt drēbes ar jēlu olu... Visu atvieglāja izsniegtie saulainie mētelīši. Secinājums – esam apveltīti ar humora izjūtu, pacietību, un Balticovo olām ir ļoti stipra čaumala. Paldies dalībniekiem!

G.L.: Atrakcijā OLU BASKETBOLS dažādos augstumos un attālumos bija novietoti četri grozi ar dažādām punktu vērtībām (no 5 līdz 30). Dalībniekiem vajadzēja mest grozos bumbiņas un skaitīt punktus. Paši mazākie dalībnieki parasti meta tuvākajā 5 punktu grozā, un viņiem tas veiksmīgi sanāca. Lielie centās trāpīt tālākajā un vērtīgākajā grozā. Tikai vienam cilvēkam izdevās iegūt maksimālos 120 punktus. Ikviens dalībnieks saņēma mazu, saldu balviņu.

I.M.: Vēl dalībniekiem bija iespēja piedalīties atrakcijā AIZNES MANI! Zaķa palīgs Brigita Kaša pieskatīja, kā ar salmiņiem no vienas vietas uz otru pārnes mazās tenisa bumbiņas. Man likās, ka tas ir grūti. Tur vajadzēja spēcīgas plaušas un labi atstrādātu tehniku. Bet dalībniekiem veicās labi, un saldumi bija godam nopelnīti.

Renāte Hmeļnicka: Bet Lieldienu pasākumu bez PIEPŪŠAMĀM ATRAKCIJĀM vairs nevar

iedomāties. Bērni to vien gaida, neskatoties uz to, ka par piedalīšanos našķus nedos. Lai tiktu pašā "virsotnē", bija vajadzīgs spēks gan rokās, gan kājās. Daži bērni bez palīdzības nevarēja augšā tikt. Paldies par palīdzēšanu Elvim Vilciņam! Viņš „virsotnē” palīdzēja nokļūt gan lielākiem, gan mazākiem bērniem. Varbūt nākamgad var piedāvāt palēkāt arī vecākiem un vecvecākiem?

Ēriks Lobuzovs: Šogad arī lielie varēja pārbaudīt savus spēkus. Pateicoties projektam „Par aktīvu atpūtu Rozulā”, tagad mums ir lieliski vingrošanas un pievilksnās stieņi. Tos tad izmantojām atrakcijā PIEVELCIES UN UZVELCIES!. Pievilkties gribētāju netrūka – piedalījās gan mazi, gan lieli. Uzdevums bija vienkāršs – pievelcies vismaz 5 reizes un saņem balvā vitaminizētu dzērienu. Dažs labs pievilcās pat 20 reizes. Par centību un uzdrīkstēšanos varēja tikt arī pie salda kārumiņa. Uzslavu pelnījušas arī 2 meitenes, kuras centās pievilkties.

I.M.: Šogad spēcīgie un drosmīgie vīri atkal varēja pārbaudīt savus spēkus, rāpjoties Umurkumura stabā pēc balvām. Zinot, cik tas ir grūts uzdevums, šogad nolēmām balvas augšā pakārt garākās auklās. Bet tik un tā – tikai vienam puisim izdevās to izdarīt ar paša spēkiem, un viņš varēja pasniegt savai dāmai nonesto šampanieti un šokolādes zaķīti. Pārējie izmantoja komandas darbu un centās balvas iegūt, kāpjot viens otram uz pleciem. Vīri un puīši, trenējieties un kļūstiet stiprāki, lai varat parādīt sevi nākamajās Lieldienās! Paldies Aivaram Lapsam par balvu kāršanu!

Paldies teica arī kārumnieki, kuri Lieldienās nobaudīja Mudītes Virtuves gādāto sātīgo un silto pavasara zupu. Tika piepildīts ikgadējais, teju 40 litrus ietilpīgais soļankas katls, kas šoreiz izrādījās par mazu. Saimniece Mudīte Rutka teica: “Nezinu, vai pie vainas bija vēsais laiks vai pasākuma norise pusdienlaikā, bet šoreiz katls iztukšojās ātrāk, nekā citugad. Aprēķinājām, ka pie mums bija atnākuši ap 120 ēdāju. Nākamgad būs jāvāra vairāk!”

Prieks, ka šogad tiešām bija daudz Lieldienu svinētāju – vairāki simti. Vietējie teica, ka tik daudz mašīnu vienkopus Rozulā sen nebija redzēts. Bija saliktas gandrīz no viena Divupes tilta līdz otram... Un jauki, ka visi bijām kopā un Lieldieniņas pavadījām!

Lai tik lieli svētki izdotos, ir iesaistīti daudzi! Tāpēc PALDIES visiem, kas palīdzēja, kas atbalstīja un piedalījās! Vēl paldies par čaklajām rokām brāļiem Steināram, Jānim un Robertam Brūveriem, Lāsmam un Aivim Manguļiem, Guntim Pužulam, palīgiem Ervīnam Pokkeram, Dimitrijam Solovjovam, Reinim Rutkam! Par piepūšamajām atrakcijām paldies Dacei Lūkinai, par to atvešanu - PKS "Straupe" un šoferim Andrim Mednim! Paldies par gardajām balviņām - SIA "Vienotnes" un personīgi Normundam Ruķim, Mārim Šķesterim, Agnesei Bržeska! Par finansiālu atbalstu paldies Pārgaujas novada pašvaldībai!

Uz tikšanos nākamgad, 1. aprīlī - Joku Lieldienās!

Fotogalerija aplūkojama šeit

*Inese Mangule,
„Rozbeķēnu” režisore*